

Received: 5 August 2024

Revised: 12 September 2024

Accepted: 12 September 2024

THE RELATIONSHIP BETWEEN NEED FOR ACHIEVEMENT AND LEARNING BEHAVIOR IN YOUTH: A META-ANALYSIS

Woranuch SIPIYARAK¹, Duchduen BHANTHUMNAVIN^{1*} and Duangduen BHANTHUMNAVIN¹

1 National Institute of Development Administration, Thailand; woranuch.sipi@stu.nida.ac.th (W. S.);
nidaphd2021@gmail.com (D. B.) (Corresponding Author); duangduen.bha@nida.ac.th (D. B.)

Handling Editor:

Professor Dr.Chanathat BOONRATTANAKITTIBHUMI European International University, France
(This article belongs to the Theme 1: Humanities & Social Sciences for Sustainable Development)

Reviewers:

1) Associate Professor Dr.Jira JITSUPA	Suan Dusit University, Thailand
2) Associate Professor Dr.Shuttawwee SITSIRA-AT	Srinakharinwirot University, Thailand
3) Dr.Chinun BOONROUNGRUT	Silpakorn University, Thailand

Abstract

The aim of this study is to investigate the relationship between youth's need for achievement and study behavior. Researchers utilize a meta-analysis method to determine the magnitude or effect size (d) of the relationship between variables. The research population consists of research papers, dissertations, and articles. In this study, the independent variable is the need for achievement, while the dependent variable is young people's study behavior. The sample group has a total of 15. The study revealed a positive correlation between the need for achievement and study behavior, with an influence rate above 0.50 across all groups ($d = .947$). The effect size of the influence between the need for achievement and study behavior was greater than 0.50. This result appeared in all the study's moderating variable subgroups (gender, education level, father's education and mother's education). Research shows that the need for achievement variables reflects an important factor in study behavior. Moreover, research shows that the educational backgrounds of both highly educated fathers and mothers influence the academic achievement of successful children in school or university.

Keywords: Need for Achievement, Study Behavior, Research Synthesis, Meta Analysis

Citation Information: Sipiyrak, W., Bhanthumnavin, D., & Bhanthumnavin, D. (2024). The Relationship Between Need for Achievement and Learning Behavior in Youth: A Meta-Analysis. *Thai Interdisciplinary and Sustainability Review*, 13(2), 251-262. <https://doi.org/10.14456/tisr.2024.40>

ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการเรียนในเยาวชน: การวิเคราะห์ห่อภิมาณ

วรณัฐ สิปียารักษ์¹, ดุจเดือน พันธมนาวิน^{1*} และ ดวงเดือน พันธมนาวิน¹

1 สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์; woranuch.sipi@stu.nida.ac.th (วรณัฐ); nidaphd2021@gmail.com

(ดุจเดือน) (ผู้ประพันธ์บรรณกิจ); duangduen.bha@nida.ac.th (ดวงเดือน)

บรรณาธิการผู้รับผิดชอบบทความ:

ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.ชนทัต บุญรัตนกิตติภูมิ มหาวิทยาลัยยุโรปเปียน อินเทอร์เน็ตชั้นแนล ประเทศฝรั่งเศส
(บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของหัวเรื่องที่ 1: มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน)

ผู้ทรงคุณวุฒิผู้พิจารณาบทความ:

1) รองศาสตราจารย์ ดร.จิระ จิตสุภา	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
2) รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัฐวิทย์ สิริธีรอรุณ	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3) อาจารย์ ดร.ชินัน บุญเรืองรัตน์	มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการเรียนในเยาวชน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ห่อภิมาณเพื่อวัดค่าขนาดอิทธิพลระหว่างตัวแปร ประชากรที่ใช้ในงานวิจัย ประกอบด้วย เอกสารงานวิจัย งานวิทยานิพนธ์ บทความวิจัย ซึ่งตัวแปรอิสระ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการเรียนในเยาวชน กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 15 ค่า ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการเรียน โดยมีค่าขนาดอิทธิพลระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการเรียน มากกว่า .50 ในกลุ่มรวม ($d = .947$) และ ค่าขนาดอิทธิพลระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการเรียน มากกว่า .50 โดยผลนี้ปรากฏในทุกกลุ่มย่อยที่เป็นตัวแปรปรับของงานวิจัย ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา การศึกษาบิดา และการศึกษามารดา ผลวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของตัวแปรแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ยังคงเป็นปัจจัยสำคัญของพฤติกรรมการเรียน นอกจากนี้ผลวิจัยยังชี้ถึงการศึกษาศึกษาของบิดาและมารดาที่มีการศึกษาสูงส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของบุตรที่ดีด้วย

คำสำคัญ: แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์, พฤติกรรมการเรียน, การสังเคราะห์งานวิจัย, การวิเคราะห์ห่อภิมาณ

ข้อมูลการอ้างอิง: วรณัฐ สิปียารักษ์, ดุจเดือน พันธมนาวิน และ ดวงเดือน พันธมนาวิน. (2567). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการเรียนในเยาวชน: การวิเคราะห์ห่อภิมาณ. สหวิทยาการและความยั่งยืนปริทรรศน์ไทย, 13(2), 251-262. <https://doi.org/10.14456/tisr.2024.40>

บทนำ

การศึกษาวิจัยพฤติกรรมที่พึงปรารถนาของบุคคล ส่วนใหญ่นักวิจัยสนใจศึกษาอิทธิพลหรือปัจจัยเชิงเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมต่างๆ ทั้งนี้ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Need for Achievement) เป็นจิตลักษณะหนึ่งที่พบว่าเป็นปัจจัยเชิงเหตุอันดับแรกๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมที่น่าปรารถนา โดยเฉพาะพฤติกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มเยาวชน การวิจัยในประเทศไทยมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการเรียนในเยาวชนจำนวนมาก เช่น กลุ่มนักเรียน (รวี วิสาขศาสตร์, 2560; มณีนุช พรหมอารักษ์, 2561; สวรรยา ทองมั่น และ นริสรา พิงโพธิ์สภ, 2562) และกลุ่มนักศึกษาปริญญาตรี (เยาวภา แสนเขียว, 2557; กฤษณะโชติ บัวหล้า และ ดุจเดือน พันธมนาวิน, 2561) เป็นต้น ซึ่งมักเป็นการวิจัยเดี่ยวที่ยังไม่ค่อยมีการรวบรวมสังเคราะห์อิทธิพลของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการเรียนทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศมากนัก รวมทั้งยังไม่ค่อยมีการวิเคราะห์ขนาดอิทธิพลโดยใช้ตัวแปรปรับ การสังเคราะห์งานวิจัยด้วยวิธีการวิเคราะห์อภิमान (Meta-Analysis) เป็นการวิจัยเพื่อช่วยขยายขอบเขตองค์ความรู้จากงานวิจัยในประเด็นเดียวกันที่มีข้อสรุปเหมือนกันหรือแตกต่างกัน (Glass, 1976; Cooper, 2010) ดังนั้นงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการสังเคราะห์และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาทิศทางและขนาดอิทธิพลระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการเรียนในเยาวชน

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาเกี่ยวกับ “แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Need for achievement)” นักวิชาการต่างเสนอแนวคิดและทฤษฎีต่างๆ เช่น ทฤษฎีสองปัจจัยของเฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg' Two-Tactor Theory) ทฤษฎีอีอาร์จี (ERG Theory) โดย เคลย์ตัน พี อัลเดอร์เฟอร์ (Clayton P. Alderfer) หรือแอตคินสัน (Atkinson) นำเสนอทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในรูปแบบโมเดลทางคณิตศาสตร์ เป็นต้น ทั้งนี้ แมคเคลแลนด์ และวินเทอร์ (McClelland & Winter, 1971) ระบุว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะแสดงออก 3 ประการ คือ (1) การมองเห็นเหตุการณ์หรือรับรู้สิ่งต่างๆ ที่ตนเผชิญในลักษณะของการทำงาน (2) การคิดวิธีการในหลายแนวทาง มีแผนสำรองเพื่อการทำงานให้ประสบความสำเร็จ และ (3) การมีจุดมุ่งหมายเพื่อบรรลุเป้าหมายในการทำงาน โดยมีผลงานที่มีประสิทธิภาพ มั่นคง และยั่งยืน ในส่วนของ แครอล มิดจ์ลีย์ อาวี เคปแลนด์ และไมเคิล มิดเดิลตัน (Midgley et al., 2001) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ใน 2 ลักษณะได้แก่ (1) การตั้งเป้าหมายที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ (Mastery goals) การพัฒนาสมรรถนะที่เฉพาะเจาะจง และมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ และ (2) การตั้งเป้าหมายที่มุ่งเน้นผลงาน (Performance goal) ดวงเดือน พันธมนาวิน และ ดุจเดือน พันธมนาวิน (2558) ได้นำเสนอเกณฑ์การพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 4 ขั้น (1) การคิดเพื่อกำหนดเป้าหมาย (2) คิดเพื่อวางแผนไปสู่ความสำเร็จ (3) เมื่อเจอปัญหาอุปสรรคผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะแสวงหาวิธีทางแก้ไขปัญหา เพื่อก้าวข้ามอุปสรรค และ (4) หากเข้าใจถึงความสำเร็จ หรือประสบความสำเร็จแล้วผู้หนึ่งจะหาแนวทางการปรับปรุงไม่ทอดทิ้งหรือหยุดนิ่ง ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง จิตลักษณะหนึ่งที่ผลักดันปัจเจกบุคคลไปสู่สิ่งที่ตนปรารถนาไว้ด้วยความสามารถแห่งตน คิดวางแผน ค้นหาวิธีการ หากเกิดอุปสรรคจะมีความพยายามในการฝ่าอุปสรรคเหล่านั้นเพื่อไปสู่ความสำเร็จ

การวิเคราะห์อภิमानเป็นวิธีการหนึ่งของการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ โดยนำงานวิจัยหลายเรื่องที่ศึกษาประเด็นปัญหาเดียวกันมาทำการสังเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อได้มาซึ่งข้อสรุป (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2552; นิตติ ศุขเจริญ และ วิวุฑ์ อยู่โนส, 2557; วาสนา จันทรขำ, 2558; ธวัชชัย ตั้งอุทัยเรือง, 2559; Cheewakoset & Sakdapat, 2024) การวิเคราะห์อภิमानประกอบด้วยองค์ประกอบ 2 ส่วน ส่วนแรกคือ ผลการวิจัยที่วัดในรูปแบบของดัชนีมาตรฐาน (standard indices) ได้แก่ 1) ดัชนีขนาดอิทธิพล (Effect Size หรือใช้ตัวย่อ d) ซึ่งหมายถึง ค่าสถิติที่บอกขนาดของอิทธิพลของตัวแปรจัดการกระทำ (Treatment) หรือตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ที่มีต่อตัวแปรตาม (Dependent) และ 2) ดัชนีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient หรือใช้ตัวย่อ r) หมายถึง ค่าสถิติบอกขนาดและทิศทางความสัมพันธ์เชิงเหตุระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม และส่วนที่สองคือ ข้อมูลคุณลักษณะของ

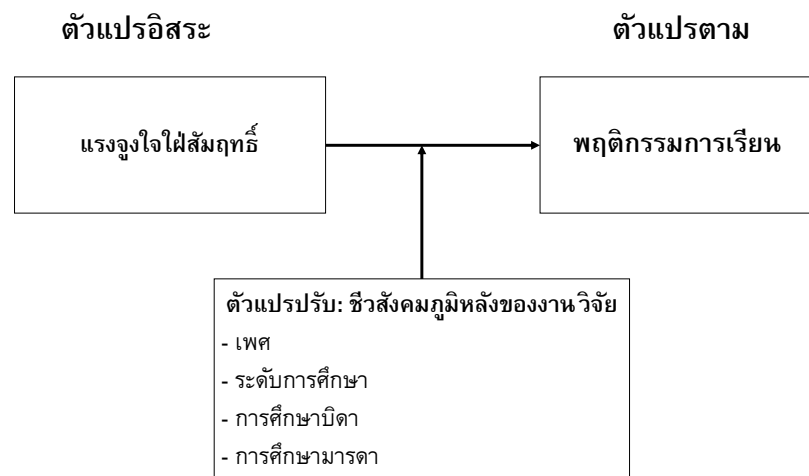
ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2567)

งานวิจัย ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดทำรายงานการวิจัย ข้อมูลเนื้อหาสาระงานวิจัย และข้อมูลด้านระเบียบวิธีการวิจัย การวิเคราะห์ห่อภิมาณมีจุดมุ่งหมาย 2 ประการคือ 1) การสังเคราะห์เพื่อสรุปเกี่ยวกับค่าดัชนีมาตรฐานจากงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์โดยมีหน่วยการวิเคราะห์พระดับ คือ ระดับเล่มรายงานวิจัย และระดับการทดสอบสมมติฐานในรายงานวิจัย และ 2) การวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยในฐานะตัวแปรกำกับ (Moderator) ที่มีอิทธิพลทำให้ค่าดัชนีมาตรฐานที่เป็นผลการวิจัยแตกต่างกัน ผลจากการสังเคราะห์งานวิจัยด้วยการวิเคราะห์ห่อภิมาณสามารถทำให้เกิดความชัดเจน 3 ประการ ได้แก่ ประการแรก อิทธิพลของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีต่อตัวแปรตามมีขนาด (Magnitude) เป็นตัวเลขมากน้อยเพียงใด ประการที่สอง ทิศทาง (Direction) เป็นอย่างไร และ ประการสุดท้าย รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งอิทธิพลต่อตัวแปรตามมีลักษณะอย่างไร ดังนั้นการวิเคราะห์ห่อภิมาณ หมายถึง การสังเคราะห์งานวิจัยในเชิงปริมาณจากการนำผลการวิจัยหลายเรื่องที่ศึกษาประเด็นวิจัยเดียวกัน ณ ช่วงเวลาหนึ่งโดยงานวิจัยแต่ละชิ้นงานนับเป็นหนึ่งหน่วยในการวิเคราะห์มาทำการวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางคณิตศาสตร์หรือการใช้ค่าทางสถิติ และนำข้อค้นพบทั้งหมดมาอธิบายสรุปผล ไม่ว่าจะเป็นข้อค้นพบที่มีความเหมือนและหรือมีความแตกต่างในผลจากการสังเคราะห์และวิเคราะห์ข้อมูลในประเด็นดังกล่าว ซึ่งจะได้เป็นข้อสรุปหรือองค์ความรู้ที่กว้างขวางและลุ่มลึกกว่างานวิจัยเพียงชิ้นใดชิ้นหนึ่ง และสามารถนำไปปรับประยุกต์ใช้ประโยชน์เพื่อการวิจัย การกำหนดนโยบาย หรือการพัฒนาต่อไปได้

สมมติฐานการวิจัย

- 1) ค่าขนาดอิทธิพลระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการเรียน มีค่าขนาดอิทธิพลอย่างน้อย .50 ในกลุ่มรวม
- 2) ในกลุ่มรวมค่าขนาดอิทธิพลระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการเรียน มีค่าขนาดอิทธิพลอย่างน้อย .50 โดยผลนี้จะปรากฏในกลุ่มย่อยที่เป็นตัวแปรปรับของงานวิจัย ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา การศึกษาบิดา และหรือ การศึกษามารดา

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการสังเคราะห์งานวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการเรียนในเยาวชน

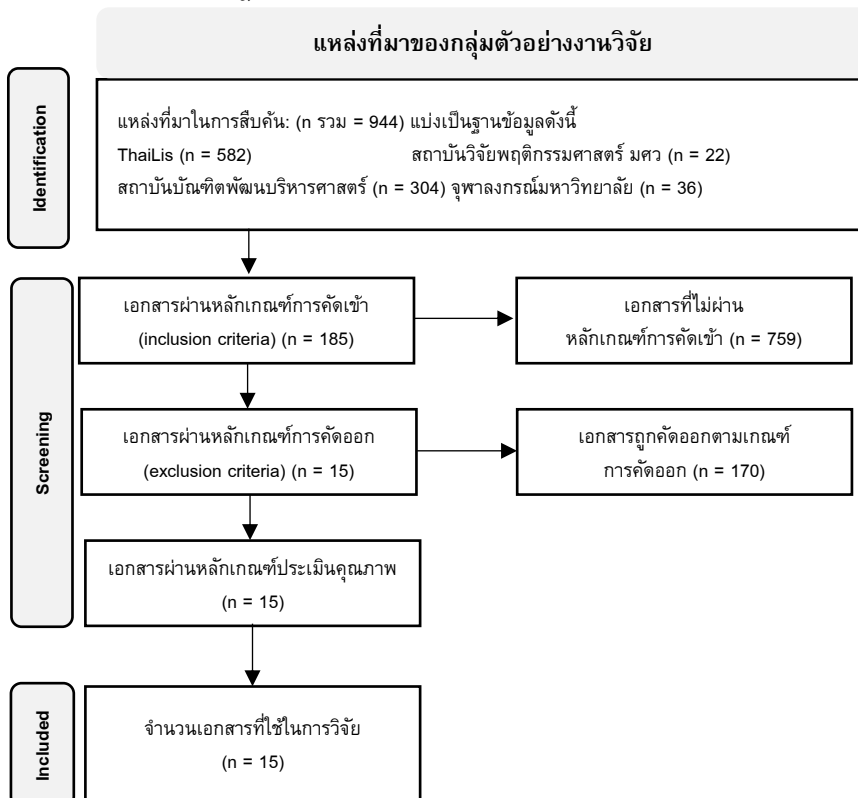
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้การสังเคราะห์งานวิจัยด้วยวิธีการวิเคราะห์ ห่อภิมาณ (Meta-Analysis) ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ เอกสารงานวิจัย งานวิทยานิพนธ์ บทความวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการเรียนในเยาวชน โดยงานวิจัยดังกล่าวปรากฏในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งของประเภทเอกสาร จะไม่นำงานวิจัยเรื่องเดียวกันแต่ปรากฏในการตีพิมพ์แตกต่างกันมาใช้ซ้ำซ้อน งานตีพิมพ์ระหว่างปี พ.ศ.2550-2563 หรือ ค.ศ.2007-2020 โดยปี พ.ศ.2550 เป็นปีที่ผู้วิจัยสามารถสืบค้นเอกสารในระบบฐานข้อมูล

ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2567)

อิเล็กทรอนิกส์ได้แก่สื่อดิจิทัลในประเทศไทย และปี พ.ศ.2563 เป็นช่วงปีที่มีการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในประเทศไทย ซึ่งงานวิจัยที่ปรากฏหลังปี พ.ศ.2563 อาจพบผลจากปัจจัยอื่นที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของเยาวชนที่แตกต่าง ก่อนช่วงการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสฯ ดังกล่าว เป็นงานวิจัยในประเทศไทย ตีพิมพ์ด้วยภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษ เท่านั้น กลุ่มตัวอย่างได้แก่ เอกสารงานวิจัยที่ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Need for Achievement) กับตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ พฤติกรรมการเรียน นับเอกสารวิจัยแต่ละเล่มเป็น 1 หน่วยในการวิเคราะห์ การศึกษาวิจัยครั้งนี้มาจากงานวิทยานิพนธ์จำนวน 10 ค่า และจากบทความวิจัยตีพิมพ์ในวารสารจำนวน 5 ค่า รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 15 ค่า การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การสืบค้นงานวิจัย ผู้วิจัยสืบค้นจากฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทยที่มีการรวบรวมจำนวนมาก และผู้ใช้งานจำนวนมากเช่นกัน ได้แก่ Thai Journals Online (ThaiJO) ฐานข้อมูล Thai Digital Collection (TCD) ของ ThaiLIS ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ของห้องสมุดในสถาบันการศึกษาได้แก่ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย การสืบค้นใช้คำสำคัญ ทั้ง คำศัพท์ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์, พฤติกรรมเยาวชน, พฤติกรรมนักเรียน, พฤติกรรมนักศึกษา, Need for Achievement, Achievement Motive, Achievement Need, Achievement, Achievement Goals, Goal Orientation, Students' Behavior ขั้นตอนที่ 2 การคัดเลือกเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามเกณฑ์ แบ่งเป็น 2 ขั้นตอนได้แก่ 1) การคัดเลือกเอกสารเบื้องต้น และ 2) การประเมินคุณภาพงานวิจัย โดยการคัดเลือกเอกสารเบื้องต้น แบ่งเป็น 2 เกณฑ์ ได้แก่ เกณฑ์การคัดเข้า (inclusion criteria) เช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวแปรอิสระ ประเภทเอกสารในการตีพิมพ์ ช่วงปีในการตีพิมพ์ เป็นต้น และเกณฑ์คัดออก (exclusion criteria) เช่น งานวิจัยไม่ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมเยาวชน หรือเกรดเฉลี่ย ช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างไม่ได้อยู่ระหว่างอายุ 15-24 ปี หรือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ศึกษาในระบบภาคปกติ ไม่มีการนิยามตัวแปรหรือนิยามปฏิบัติการ งานวิจัยไม่อยู่ในสาขาพฤติกรรมศาสตร์ หรือจิตวิทยา หรือมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ คำสถิติไม่เพียงพอในการนำมาคำนวณหรือแปลงคำสถิติให้เป็นค่าดัชนีมาตรฐาน เป็นต้น สำหรับการประเมินคุณภาพผู้วิจัยได้ปรับใช้หลักเกณฑ์มาจากเกณฑ์ของไซ 7 ช่วงของ Mayo & LaFrance (1977) บางส่วน และข้อเสนอแนะโดย Leedy & Ormrod (2015) จำนวน 3 ข้อ ซึ่งมีความสอดคล้องกับ Mayo and LaFrance การประเมินคุณภาพงานวิจัยใน 3 ด้านหลัก ได้แก่ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือในการวิจัย และการนำข้อมูลมาวิเคราะห์ คำสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) การแจกแจงความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานตามตัวแปรปรับ (moderating Variable) ซึ่งเป็นข้อมูลชีวสังคมภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง ใช้การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ยของขนาดอิทธิพล (mean of effect size ตัวย่อ d) ค่าเฉลี่ยของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (mean of correlation ตัวย่อ r) จำนวนของขนาดอิทธิพล (the number of effect size ตัวย่อ k) ค่ามัธยฐานของค่าขนาดอิทธิพล (median of effect size ตัวย่อ med) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของขนาดอิทธิพล (standard deviation of effect size ตัวย่อ SD) ค่าน้อยสุดของขนาดอิทธิพล (minimum of effect size ตัวย่อ min) ค่ามากที่สุดของขนาดอิทธิพล (maximum of effect size ตัวย่อ max) ช่วงความเชื่อมั่น (confidence interval ตัวย่อ CI) และความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (standard error ตัวย่อ SE) การวิเคราะห์ค่าขนาดอิทธิพล กำหนดตามเกณฑ์ของ โคเฮน Cohen (1988) ที่กำหนดความหมายของขนาดอิทธิพลไว้ดังนี้ $d = 0.10$ หมายถึง มีผลขนาดเล็กน้อย $d = 0.20$ หมายถึง มีผลขนาดเล็กน้อย $d = 0.50$ หมายถึง มีผลขนาดปานกลาง $d = 0.80$ หมายถึง มีผลขนาดมาก $d = 0.90$ หมายถึง มีผลขนาดใหญ่มาก

ภาพที่ 2 แหล่งที่มาของกลุ่มตัวอย่างงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบแผนภาพของ PRISMA 2020 (Page et al., 2021)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยแบ่งการนำเสนอผลการวิจัยเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) ข้อมูลคุณลักษณะของงานวิจัย และ 2) ดัชนีมาตรฐาน ได้แก่ ค่าขนาดอิทธิพล (effect size: d) และค่าทางสถิติที่เกี่ยวข้อง โดยมีผลการวิจัยดังนี้

1) คุณลักษณะของงานวิจัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์เบื้องต้นพบว่า ระหว่างปี พ.ศ.2550-2563 สาขาวิชาของนักวิจัยที่ทำการวิจัยในประเด็นดังกล่าวเป็นนักวิจัยในสาขาวิชาพฤติกรรมศาสตร์มากถึง 11 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 73.3 การนิยามแนวคิด ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นการใช้มากกว่า 1 ทฤษฎี ไม่ได้ใช้แนวคิดทฤษฎีของผู้ใดเป็นหลัก มีมากถึง 10 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 66.7 ใช้ทฤษฎีของแมคเคลแลนด์เพียง 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 20.0 มีการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาปริญญาตรีจำนวน 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 60.0 และศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 6 เรื่องคิดเป็นร้อยละ 40.0 กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนมากกว่า 500 คนขึ้นไป มีจำนวน 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 60.0 และต่ำกว่า 500 คน มีจำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 40.0 (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของงานวิจัย/วิทยานิพนธ์จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย

ชื่อตัวแปร	ระดับของตัวแปร	งานวิจัยทั้งหมด (n = 15)	
		จำนวน	ร้อยละ
1) สาขาวิชาของนักวิจัย			
	ศึกษาศาสตร์	4	26.7
	พฤติกรรมศาสตร์	11	73.3
2) การนิยามแนวคิด ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์			
	ทฤษฎีของแมคเคลแลนด์	3	20.0

ชื่อตัวแปร	ระดับของตัวแปร	งานวิจัยทั้งหมด (n = 15)	
		จำนวน	ร้อยละ
	ทฤษฎีอื่น	2	13.3
	ใช้มากกว่า 1 ทฤษฎี	10	66.7
3) ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง			
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	6	40.0
	นักศึกษาปริญญาตรี	9	60.0
4) จำนวนกลุ่มตัวอย่าง			
	ต่ำกว่า 500 คน	6	40.0
	ตั้งแต่ 500 คนขึ้นไป	9	60.0

2) ตัชนีมาตรฐาน จากการวิจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการเรียนศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างรวมจำนวนทั้งสิ้น 5,042 คน เมื่อคำนวณค่าขนาดอิทธิพลรวม 15 ค่า ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .422 ค่าเฉลี่ยของขนาดอิทธิพลเท่ากับ .947 จึงมีผลขนาดอิทธิพลใหญ่มาก จากผลการวิเคราะห์สรุปได้ว่าค่าขนาดอิทธิพลระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการเรียนในเยาวชน มีค่าขนาดอิทธิพลมากกว่า .50 ในกลุ่มรวม จึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 1 (ดูตารางที่ 2)

สำหรับสมมติฐานที่ 2 ระบุว่า ในกลุ่มรวมค่าขนาดอิทธิพลระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการเรียน มีค่าขนาดอิทธิพลอย่างน้อย .50 โดยผลนี้จะปรากฏในกลุ่มย่อยที่เป็นตัวแปรปรับของงานวิจัย ได้แก่ 1) เพศ 2) ระดับการศึกษา 3) การศึกษาบิดา และหรือ 4) การศึกษามารดา จากการวิเคราะห์อภิमानพบว่า มีค่าขนาดอิทธิพลมากกว่า .05 จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบผลที่สำคัญดังนี้ (ดูตารางที่ 3 และภาพที่ 3)

ตารางที่ 2 แสดงขนาดอิทธิพลระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการเรียน

ตัวแปร	n	r	d	k	med	SD	min	max	95% CI		SE
									Lower	Upper	
พฤติกรรมการเรียน	5,042	.422	.947	15	.951	.259	.305	1.413	.889	1.000	.030

N = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (the number of primary studies); r = ค่าเฉลี่ยของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (mean of correlation); d = ค่าเฉลี่ยของขนาดอิทธิพล (mean of effect size); k = จำนวนของขนาดอิทธิพล (the number of effect size); med = ค่ามัธยฐานของค่าขนาดอิทธิพล (median of effect size); SD = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของขนาดอิทธิพล (standard deviation of effect size); min = ค่าน้อยสุดของขนาดอิทธิพล (minimum of effect size); max = ค่ามากที่สุดของขนาดอิทธิพล (maximum of effect size); CI = ช่วงความเชื่อมั่น (confidence interval); SE = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (standard error)

ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการเรียนทั้งในเพศชาย (d = 1.131) และเพศหญิง (d = 1.119) มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก และมีค่าขนาดอิทธิพลใหญ่มากทั้งสองตัวแปรปรับ ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการเรียนทั้งในตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (d = .960) และมหาวิทยาลัย (d = .930) มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก และมีค่าขนาดอิทธิพลใหญ่มากทั้งสองตัวแปรปรับ ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการเรียนในกลุ่มการศึกษาของบิดา พบว่ามีทั้งบิดาที่มีการศึกษาน้อย (d = 1.089) และบิดาที่มีการศึกษามาก (d = 1.118) มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกและมีค่าขนาดอิทธิพลขนาดใหญ่มากทั้งสองตัวแปรปรับ ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการเรียนในกลุ่มการศึกษาของมารดา พบว่ามีทั้ง

ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2567)

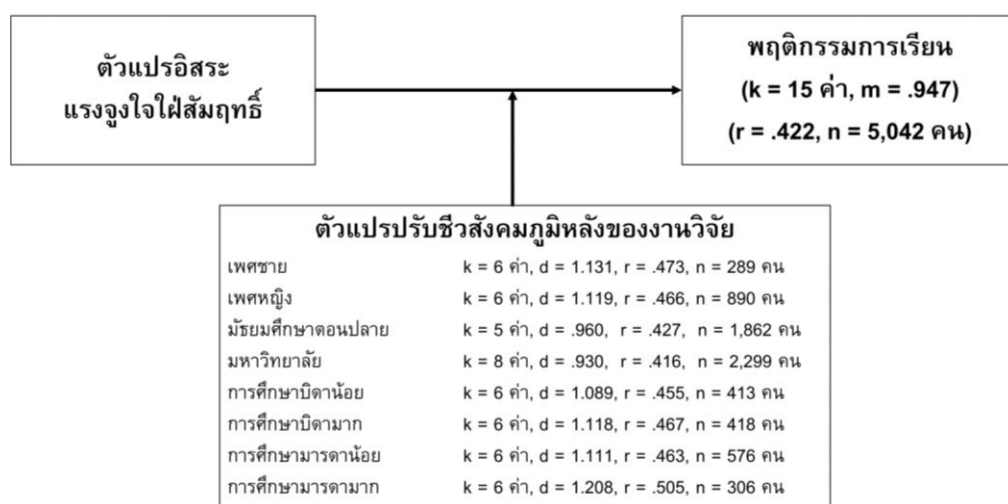
มารดาที่มีการศึกษาน้อย ($d = 1.111$) และมารดาที่มีการศึกษามาก ($d = 1.208$) มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกและมีค่าขนาดอิทธิพลขนาดใหญ่มากทั้งสองตัวแปรปรับ

สรุปผลการวิเคราะห์ห่อภิมาณข้างต้นพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียน ปรากฏผลในทุกกลุ่มย่อยของตัวแปรปรับงานวิจัย ได้แก่ 1) เพศ 2) ระดับการศึกษา 3) การศึกษาบิดา และ 4) การศึกษามารดา และมีค่าขนาดอิทธิพลมากกว่า .50 ทุกกลุ่มย่อย จากผลดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมติฐานที่ 2 (ดูตารางที่ 3 และภาพที่ 3)

ตารางที่ 3 แสดงขนาดอิทธิพลระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการเรียนตามตัวแปรปรับของงานวิจัย

ตัวแปร	n	r	d	k	med	SD	min	max	SE
เพศ									
ชาย	289	.473	1.131	6	1.122	.125	1.005	1.342	-.161
หญิง	890	.466	1.119	6	1.102	.121	.966	1.307	-.146
ระดับการศึกษา									
มัธยมศึกษาตอนปลาย	1,862	.427	.960	5	.821	.265	.770	1.413	.055
มหาวิทยาลัย	2,299	.416	.930	8	.957	.272	.305	1.238	.060
การศึกษาบิดา									
การศึกษาน้อย	413	.455	1.089	6	1.122	.146	.898	1.239	-.107
การศึกษามาก	418	.467	1.118	6	1.126	.163	.876	1.340	-.144
การศึกษามารดา									
การศึกษาน้อย	576	.463	1.111	6	1.121	.104	.977	1.233	-.135
การศึกษามาก	306	.505	1.208	6	1.221	.116	1.059	1.355	-.266

N = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (the number of primary studies); r = ค่าเฉลี่ยของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (mean of correlation); d = ค่าเฉลี่ยของขนาดอิทธิพล (mean of effect size); k = จำนวนของขนาดอิทธิพล (the number of effect size); Med = ค่ามัธยฐานของค่าขนาดอิทธิพล (median of effect size); SD = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของขนาดอิทธิพล (standard deviation of effect size); min = ค่าต่ำสุดของขนาดอิทธิพล (minimum of effect size); max = ค่าสูงสุดของขนาดอิทธิพล (maximum of effect size); SE = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (standard error)

ภาพที่ 3 แสดงผลการวิจัยระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการเรียนในเยาวชน

ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2567)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการเรียนในเยาวชนมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง เป็นผู้มีพฤติกรรมการเรียนที่ดี ส่วนผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ เป็นผู้มีพฤติกรรมการเรียนไม่ดี และยังพบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าอิทธิพลขนาดใหญ่มากที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียน ($d = .947$) จากผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเป็นจิตลักษณะสำคัญประการหนึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของแมคเคลแลนด์ และวินเทอร์ (McClelland & Winter, 1971) โดยผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะแสดงออก 3 ประการ คือ 1) การรับรู้สิ่งที่ตนเผชิญในลักษณะของการทำงาน 2) การคิดวิธีการในหลายแนวทางเพื่อให้ประสบความสำเร็จ และ 3) การมีจุดมุ่งหมายเพื่อบรรลุเป้าหมายในการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งยังพบผลการวิจัยว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวทำนายที่สำคัญของการมีพฤติกรรมการเรียน หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่อเนื่อง เช่นงานวิจัยของ Wattanavit & Sakdapat (2024) เป็นต้น นอกจากนี้การที่เยาวชนเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะส่งผลต่อการมีพฤติกรรมการเรียนที่ดีแล้ว ยังสามารถส่งผลต่อพฤติกรรมที่เหมาะสมอื่นๆ เช่น งานวิจัยของ จำลอง นามูลตรี (2561) ในการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย หรืองานวิจัยของ Sakdapat (2024) พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวทำนายสำคัญที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นในชีวิตวิถีใหม่ได้ดี เป็นต้น

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษามหาวิทยาลัยมีค่าขนาดอิทธิพลระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการเรียนขนาดใหญ่ทั้งสองกลุ่ม แต่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีค่าขนาดอิทธิพลมากกว่านักศึกษามหาวิทยาลัยเล็กน้อย (มัธยมศึกษาตอนปลาย $d = .960$, มหาวิทยาลัย $d = .930$) จากผลวิจัยดังกล่าวค่าขนาดอิทธิพลที่ลดลงเล็กน้อยของนักศึกษามหาวิทยาลัยอาจเป็นผลจากการที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีผลต่อการสมัครเรียน และการแข่งขันเพื่อคัดเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาสามารถส่งเสริมให้นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เพื่อการมีพฤติกรรมการเรียน ตลอดจนพฤติกรรมอื่นที่เหมาะสมได้ โดยงานวิจัยของ ในตะวัน กำหอม และคณะ (2567) ระบุว่าปัจจัยในเวทีวิทยาทางการศึกษาประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ ตัวนักศึกษา กิจกรรมนักศึกษา และสถาบันการศึกษา ทั้ง 3 ปัจจัยดังกล่าวจะทำให้ นักศึกษาสามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลง ตลอดจนสร้างทิศทางในการเกิดผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ทางการศึกษาได้เป็นอย่างดี

การวิจัยพบว่าค่าขนาดอิทธิพลการศึกษาของบิดาและมารดา เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของบุตร โดยเฉพาะบิดา และมารดาที่มีการศึกษาสูงส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนที่ดีของนักเรียนนักศึกษามากกว่า บิดาและมารดาที่มีการศึกษาน้อย (บิดาการศึกษา $d = 1.118$, บิดาการศึกษา $d = 1.089$, มารดาการศึกษา $d = 1.208$, มารดาการศึกษา $d = 1.111$) ทั้งนี้จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ความสัมพันธ์ และการสนับสนุนจากครอบครัวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นสิ่งที่สัมพันธ์กัน ดังเช่นงานวิจัยของ ธนัตชัย พัฒนะสิงห์ และคณะ (2561) ที่ระบุว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เกิดจากการปลูกฝังมาตั้งแต่เด็ก หรืองานวิจัยของ กุสุมา เลาะเต (2565) พบว่าครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้น บิดา มารดา หรือผู้ปกครองสามารถส่งผลต่อการมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หรือพฤติกรรมการเรียน และพฤติกรรมต่างๆ ของเยาวชนได้ ทั้งนี้จากการวิจัยมักพบว่าเยาวชนที่ผู้ปกครองมีระดับการศึกษาน้อยจะเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อพฤติกรรมการเรียน และพฤติกรรมต่างๆ เช่น พฤติกรรมรักการอ่าน (ศุภรางค์ อินทฤทธิ์ และคณะ, 2553) พฤติกรรมป้องกันการรับและแพร่โรคในสถานที่สาธารณะ (เบญจพร ประณีตวาทกุล และ ดุจดือน พันธมนานิน, 2561) เป็นต้น

ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัย

1) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับพฤติกรรมการเรียนมีค่าอิทธิพลขนาดใหญ่มาก จากผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นตัวแปรสำคัญ จึงควรใช้เป็นตัวแปรในการวิจัยความสัมพันธ์ หรือปัจจัยที่มีอิทธิพลกับพฤติกรรมการเรียนในเยาวชน

ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2567)

2) ควรส่งเสริม และสนับสนุนการเพิ่มพูนจิตลักษณะให้เยาวชนเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงอย่างต่อเนื่อง เช่น การฝึกอบรม หรือการส่งเสริมในชั้นเรียนของนักเรียน นักศึกษา เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในบิดาและมารดาของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชน เนื่องจากเป็นตัวแปรปรับที่สำคัญ สามารถส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ในเยาวชน และอาจส่งผลต่อพฤติกรรมที่พึงปรารถนาอื่นในเยาวชนได้

เอกสารอ้างอิง

- กฤษณะโชติ บัวหล้า และ ดุจเดือน พันธุนาวัน. (2561). ปัจจัยทางจิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมจดจ่อใส่ใจในการเรียนของนักเรียนระดับปริญญาตรีที่เป็นรุ่นแรกของครอบครัว. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา*, 10(2), 56-82.
- กุสุมา เลาะเต. (2565). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาที่เรียนในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 12(2), 61-74.
- จำลอง นามูลตรี. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. *วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*.
- ดวงเดือน พันธุนาวัน และ ดุจเดือน พันธุนาวัน. (2558). แนวทางการสร้างกิจกรรมการฝึกที่ใช้วิจัย ตอนที่ 1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เชิงวิจัย (Need for achievement in research) ครั้งที่ 1 (เล่มที่ 1) ภายใต้โครงการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์และพัฒนาชุดฝึกอบรมจิตจริยธรรมการวิจัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพด้านการวิจัยแก่นักวิชาการไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ธันด์ชัย พัฒนสิงห์, เผื่อน กิตติโสภโณ, พิพิธิปริยัติกิจ และ ลำพอง กมลกุล. (2561). โมเดลความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ส่งผลต่อสุขภาวะทางปัญญาของวัยรุ่น. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร.*, 6(ฉบับพิเศษ), 406-417.
- ธวัชชัย ตั้งอุทัยเรือง. (2559). เทคนิคการวิเคราะห์ห่อภิมาณด้วยโมเดลสมการเชิงโครงสร้าง Meta-Analytic Structural Equation Modeling Technique. *วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี*, 3(2), 57-79.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2552). รายงานการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษาไทย: การวิเคราะห์ห่อภิมาณ (Meta-analysis). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิติบดี สุขเจริญ และ วิวุฒม์ อยู่ในศีล. (2557). การวิเคราะห์ห่อภิมาณ และการสังเคราะห์ห่อภิมาณ. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 8(3), 43-55.
- ในตะวัน กำหอม, ศักดิ์ชัย นิรัญทวี, โกศล มีคุณ และ อัจฉรา วัฒนางรงค์. (2567). ปัจจัยเชิงนิเวศวิทยาทางการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา. *สหวิทยาการและความยั่งยืนปริทรรศน์ไทย*, 13(2), 162-170.
- เบญจพร ประณิตวตกุล และ ดุจเดือน พันธุนาวัน. (2561). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมป้องกันการรับและแพร่โรค ในสถานที่สาธารณะของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา*, 10(1), 83-102.
- มณีสุข พรหมอารักษ์. (2561). การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุการปรับตัวด้านการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. *วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา*.
- เยาวภา แสนเขียว. (2557). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการกำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. *วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง*.

ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2567)

รวี วิสาขศาสตร์. (2560). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมในโรงเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วาสนา จันทรขำ. (2558). ช่วงความเชื่อมั่นสำหรับขนาดอิทธิพลในการวิเคราะห์ห่อภิมาณ. วารสารวิชาการ พระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 25(2), 307-314.

ศุภรางค์ อินทุฤทธิ์, งามตา วณิชานนท์ และ จรัส อุ่นจิตวิวัฒน์. (2553). ปัจจัยเชิงสาเหตุทางจิตสังคมและปัจจัยเชิงผลด้านการจัดการกับความเครียดของ พฤติกรรมรักการอ่านในนักเรียนวัยรุ่น. วารสารพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, 2(1), 1-17.

สวรยา ทองแมน และ นริสรา พิงโพธิ์สก. (2562). ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนแบบสร้างความรู้ด้วยตนเองของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 33. วารสารพฤติกรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, 11(2), 58-77.

Cheewakoset, R., & Sakdapat, N. (2024). Financial skills, entrepreneurial qualities, and leadership qualities that influence the preparatory behaviors for business competition of undergraduate students in Thailand. *International Journal of eBusiness and eGovernment Studies*, 16(1), 203-222.

Cohen, J. (1988). *Statistical Power Analysis for the Behavioral Sciences*. 2nd ed. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates, Publishers.

Cooper, H. (2010). *Research synthesis and meta-analysis: A step-by-step approach*. 4th ed. California: Sage Publications, Inc.

Glass, G. (1976). Primary, Secondary, and Meta-Analysis of Research. *Educational Researcher*, 5(10), 3-8.

Leedy, P., & Ormrod, J. (2015). *Practical research: Planning and design*. 11th ed. Massachusetts: Pearson.

Mayo, C., & LaFrance, M. (1977). *Evaluating Research in Social Psychology: A Guide to the Consumer*. California: Brooks/Cole.

McClelland, D., & Winter, D. (1971). *Motivating Economic Achievement*. New York: Free Press.

Midgley, C., Kaplan, A., & Middleton, M. (2001). Performance-approach goals: Good for what, for whom, under what circumstances, and at what cost?. *Journal of Educational Psychology*, 93(1), 77-86.

Page, M., McKenzie, J., Bossuyt, P., Boutron, I., Hoffmann, T., Mulrow, C., Shamseer, L., Tetzlaff, J., Akl, E., Brennan, S., Chou, R., Glanville, J., Grimshaw, J., Hróbjartsson, A., Lalu, M., Li, T., Loder, E., Mayo-Wilson, E., McDonald, S., McGuinness, L., Stewart, L., Thomas, J., Tricco, A., Welch, V., Whiting, P., & Moher, D. (2021). The PRISMA 2020 statement: an updated guideline for reporting systematic reviews. *BMJ*, 372, n71.

Sakdapat, N. (2024). Approaches for sustainable professional skill development for vocational education students in Thailand. *F1000Research*, 13, 401.

Wattanavit, P., & Sakdapat, N. (2024). Causal Models Related to the Development of Self-Directed Learning Behaviour Among Undergraduate Students in Thailand. *Eurasian Journal of Educational Research*, 110(110), 312-325.

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2024 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).